

Jouluiset terveiset kaikille tukijoille Nicaraguasta!

Jouluvalot ovat syttyneet naapuritaloissa ja joululaulut raikuvat joka puolella. Tämän kirjoittamispäivänä vietetään täällä myös Neitsyt Marian palvontaan keskittyvää katolilaista *Purísima*-juhlaa, joka on tietysti kansallinen vapaapäivä. Se antaakin hyvän mahdollisuuden kirjoittaa teille vielä vuoden viimeiset terveiset!

Työvauhti on jatkunut entisenlaisena, joten joulunpyhät tulevat oikein sopivasti tähän väliin tarjoamaan pienen hengähdystauon, ennen kuin taas jatketaan täydellä teholla. Viime uutiskirjeessä lupasin uutisia työmatkalta Boliviaan ja Kolumbiaan, ja niitä tässä nyt tulee. Ei tähän väliin juuri muuta ole mahtunutkaan!

Bolivian kuulumisia...

virkestystä työn lomassa

Seurasittekohan Nenäpäivä-ohjelmia? Illan aikana esiteltiin useampikin videopätkä työstämme Boliviassa. Jos katsoitte, tiedätte miten El Alton kaupungissa elävät Bismaria ja Luisa ovat saaneet tukea koulunkäyntiinsä ja miten kovaa on työ lapsille ja nuorille kaivoksessa ja kengänkiillottajana. Lasten urheus ja velvollisuudentunto perheen elatukseen osallistumiseksi on jotain aivan käsittämätöntä. Kiitos vielä kerran kun tuellanne autatte mm. heitä!

Lokakuun lopussa siis suuntasimme yhdistetylle Bolivian ja Kolumbian matkalle Helsingissä työskentelevän kollegani Leenan kanssa. Tarkoituksena oli ensisijaisesti tukea kumppaneitamme uusien kehitysyhteistyöhankkeiden suunnittelussa, ja siinä toden totta tehtiinkin pyöreitä päiviä molemmissa maissa. Niin kuin jo aikaisemmin kerroin, Boliviaan tulee kaksi uutta hanketta tai oikeastaan yksi uusi hanke ja yksi uusi hankekausi. Uutta hanketta valmisteltiin Bolivian luterilaisen kirkon kanssa: siinä tullaan keskittymään entistä enemmän naisten aseman kohentamiseen, jota tosiaan tarvitaan – Boliviassa nimittäin on naisiin kohdistuvaa väkivaltaa lähes eniten maailmassa. Varsinkin juuri La Pazin kylkeen kasvaneessa El Alton miljoonakaupungissa, johon tulee jatkuva virta ihmisiä kylstä eri puolilta maata. Maaseudun kehittämiseen ei siellä(kään) panosteta ja nytkin jo tuodaan jopa suuri osa perunoista naapurimaasta; ja peruna on sentään Bolivian perusruokaa. Tämän hankkeen on tarkoitus alkaa ensi vuoden alussa.

Satuimme kirkon vieraaksi sopivasti sinä viikonloppuna, kun järjestettiin kirkon vuotuinen musiikkifestivaali

ja sen päälle vielä Reformaatiomessu 500-vuotisjuhlan kunniaksi. Voitte vain kuvitella sitä värikirjoa ja iloisia rytmejä – musiikkifestivaalissa oli laulua ja tanssia, jopa Luther-draama, joka puolelta maata, sillä Bolivian luterilainen kirkko toimii laajalla alueella ja on lähes sataprosenttisesti alkuperäiskansojen kirkko. Esiintyviä ryhmiä oli niin paljon, että emme saaneet edes nähtyä kaikkia vaikka olimme mukana nelisen tuntia ennen kuin oli pakko lähteä takaisin yöpaikkaan.

Reformaatiomessussa laulettiin ja luettiin Sanaa aymaraksi, quechuaksi ja espanjaksi aivan Lutherin hengessä – hänhän aloitti Raamatun kääntämisen saksaksi, jotta tavallisetkin ihmiset voisivat lukea sitä suoraan. Laitan oheen muutaman kuvan sekä festivaaleilta että messusta, niin että pääsette tekin vähän tunnelmaan!

Muñecasin seurakunnan lauluryhmä

Yksi La Pazin naisryhmistä

... ja sitten Kolumbiaan

Boliviasta lähdimme sitten aamuyöstä lentokentälle, jossa jouduimme nuokkumaan aamukahdeksaan kun lento oli myöhässä. Mutta se kannatti! Lennot La Paziin tehdään nimittäin normaalisti aina öiseen aikaan, niin että ei koskaan pääse näkemään maisemia, enkä ollut osannut kuvitellakaan Amazonasin sademetsän valtavuutta!! Pelkkää tummaa vihreää ja sen seassa kiemurtelevia sinivihreitä kapeita ja leveitä jokia silmäkantamattomiin – yksi luomakunnan helmiä ehdottomasti. Nukahdinkin välillä ja kun heräsin, vihreä matto jatkui aina vaan ja omat ajatukset lensivät korkealla taivaissa. Bogotaan laskeutuminen oli sitten taas niin sanotusti paluu maan pinnalle: edessä ja ympärillä yli 10 miljoonan ihmisen asuttama betoniviidakko saasteineen.

Kolumbiassa odotti sitten työntäyteinen viikko uusien hankesuunnitelmien työstöä. Luterilaisen maailmanliiton kanssa jatkamme miinauhrien tukihanketta Araucan maakunnassa seuraavat neljä vuotta – tarve on edelleen valtava, sillä miinoja on edelleen valtavasti maastossa; olen varmasti jo ennenkin maininnut, että Kolumbia on maailman toiseksi miinoitetuin maa (Afganistan on se ensimmäinen). Hankkeella tuetaan miinaonnettomuuksissa vammautuneiden elämäntilanteen parantamista ja ennaltaehkäisevää koulutusta.

Kolumbian luterilaisen kirkon IELCO:n kanssa aloitetaankin sitten aivan uusi hanke, jolla kirkko haluaa tehdä oman osansa Kolumbian rauhanprosessin hyväksi. Tarkoitus on edistää rauhaa ja sovintoa Medellinin kaupungin liepeillä olevissa kyläyhteisöissä, joihin on sijoitettu entisiä Farc-sissijärjestön taistelijoita. Sodan traumojen paraneminen ja rinnakkaiselo entisen vihollisen kanssa ei tule olemaan helppoa, ja kirkolla on siinä prosessissa paljon annettavaa.

Nyt odotamme siis vain Ulkoministeriön päätöstä kehitysyhteistyörahoituksesta, niin että saisimme työn alkamaan mahdollisimman nopeasti vuodenvaihteen jälkeen.

Pelkkää työtä visiittimme ei Kolumbiassakaan ollut. Osuimme juuri sopivasti sielläkin paikalle, kun kirkko vietti 81-vuotisjuhlaansa. Tilaisuus oli järjestetty Socotán kylään, johon ensimmäiset luterilaiset lähetyssaarnaajat saapuivat aikoinaan Yhdysvalloista ja aloittivat työnsä kolumbialaisten keskuudessa kaikkien esteiden ja vaikeuksien keskellä. Liukastelimme autolla kapeilla ja kuraisilla vuoristoteillä, kävellen – ja jotkut onnekkaat hevosella - loppumatkan auton juututtua kuraan ja pääsimme lopulta perille upean maiseman keskellä olevaan pieneen kirkkoon, johon oli saapunut juhlaansaa eri puolilta kirkon toimialueita. Juhlavieraana oli Luterilaisen maailmanliiton pääsihteeri Martin Junge, joka puhui vahvasti luterilaisuuden hengestä ja yhtenäisyydestä.

ylhäällä vasemmalla pääsihteeri Junge puhumassa juhlavieraille

oikealla Socotán kirkko kauniissa vuoristomaisemassa

IELCO:n pastoreita iltakokouksessa, vas. piispa Atahualpa Hernandez

Tulevaa

Heti joulun jälkeen alkaa vuosiraportointiprosessi, joka viekin sitten hyvän tovin alkuvuoden työviikoista. Helmikuussa on tarkoitus lähteä Boliviaan katsomaan, miten varsinkin uudet kehitysyhteistyöhankkeemme ovat lähteneet käyntiin.

Sitä ennen kuitenkin haluan toivottaa teille kaikille

Rauhaisaa Joulua ja entistäkin parempaa Uutta Vuotta 2018,

runsaasti Taivaanisän siunauksia, rauhaa ja rakkautta teille kaikille toivottaa täältä Atlantin toiselta puolelta

Arja

Arja Koskinen

Olen toiminut Latinalaisen Amerikan aluepäällikkönä vuodesta 2014. Kotipaikkani on Nicaragua, josta käsin hoidan työtämme Boliviassa, Kolumbiassa ja Venezuelassa alkuperäiskansojen, etnisten vähemmistöjen ja muiden haavoittuvien väestöjen parissa.

Rukousaiheet: Että uusi vuosi alkaisi rauhan merkeissä Kolumbiassa, Venezuelassa ja Boliviassa.

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi Arja Koskinen